Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS HATÁROZATA

(2001. december 17.)

az euro pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program (a „Periklész-program”) létrehozásáról

(2001/923/EK)

(HL L 339, 21.12.2001, o. 50)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács határozata 2006/75/EK, (2006. január 30.)	L 36	40	8.2.2006
►**M2**	A Tanács határozata 2006/849/EK, (2006. november 20.)	L 330	28	28.11.2006

▼B

A TANÁCS HATÁROZATA

(2001. december 17.)

az euro pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program (a „Periklész-program”) létrehozásáról

(2001/923/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 123. cikke (4) bekezdésének harmadik mondatára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([3]),

mivel:

(1) A Szerződés felhívja a Közösséget, hogy hozza meg az euro közös valutaként történő gyors bevezetéséhez szükséges intézkedéseket.

(2) Az Európai Központi Bank (EKB) az euro-bankjegyek és -érmék jogi védelmének megerősítésére irányuló egyes intézkedések elfogadásáról szóló, 1998. július 7-i ajánlásában ([4]) felhívta a Bizottságot, hogy az euro-bankjegyek és -érmék hamisítása elleni küzdelem céljából alakítson ki együttműködést. Javasolta továbbá, hogy a Tanács, a Bizottság és a tagállamok mérlegeljék minden olyan intézkedés végrehajtását, amivel fokozható a hamisítás elleni küzdelem.

(3) A Bizottság a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Központi Bankhoz intézett, 1998. július 22-i, az euro védelméről szóló közleményében kijelentette, hogy meg fogja vizsgálni egy olyan program létrehozásának lehetőségét a pénzhamisítás megelőzésére, felderítésére és visszaszorítására szolgáló rendszer valamennyi résztvevője számára, amely hozzájárul a jövőbeli tervezés iránymutatásainak meghatározásához.

(4) 2001. június 28-án a Tanács elfogadta az euro pénzhamisítás elleni védelméhez szükséges intézkedések megállapításáról szóló 1338/2001/EK ([5]) rendeletet, amely az információcserével, együttműködéssel és kölcsönös segítségnyújtással - ideértve az euro védelmének külső szempontjait -, valamint a pénzügyi intézményekre háruló kivonási kötelezettséggel foglalkozik. E rendelet szándéka továbbá, egy olyan átfogó együttműködési keret létrehozása, amely az euro-bankjegyek és -érmék 2002. évi bevezetése előtt alkalmazandó. Ugyanazon a napon a Tanács elfogadta az 1339/2001/EK ([6]) rendeletet is, amellyel kiterjesztette az euro pénzhamisítás elleni védelméhez szükséges intézkedéseket megállapító 1338/2001/EK rendelet hatályát azokra a tagállamokra, amelyek nem fogadták el az eurót közös valutaként.

(5) A konzultációk és a tapasztalat azt mutatják, hogy egy közösségi szinten szervezett, hosszú távon megvalósított különleges, multi-

([1]) HL C 240. E, 2001.8.28., 120. o.
([2]) 2001. november 13-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL C 293., 2001.10.19., 3. o.
([4]) HL C 11., 1999.1.15., 13. o.
([5]) HL L 181., 2001.7.4., 6. o.
([6]) HL L 181., 2001.7.4., 11. o.

▼B

diszciplináris kiegészítő program valószínűleg hatékonyabb, mint a nemzeti szinten hozott intézkedések. Az említett két rendeletet ennek megfelelően ki kell tehát egészíteni egy cselekvési program elfogadásával, amelynek célja az euro hamisítás elleni védelmében részt vevő valamennyi személy tudatosságának fokozása olyan intézkedések végrehajtása által, amelyek legfőképp információcserét, munkavállalói csereprogramokat, valamint műszaki és tudományos támogatást és képzési intézkedéseket foglalnak magukban. Ez a program támogatja és kiegészíti azt a munkát, amelyet a tagállamok a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően végeznek.

(6) Biztosítani kell, hogy ez, az euro pénzhamisítás elleni védelmére irányuló közösségi cselekvési program kövesse és kiegészítse a már meglevő, illetve jövőbeli programokat és tevékenységeket.

(7) Az EKB-nak az euro pénzhamisítás elleni védelmében betöltött szerepének sérelme nélkül, e program végrehajtása céljából, a Bizottság - az 1338/2001/EK bizottsági rendelet rendelkezéseinek megfelelően létrehozott megfelelő tanácsadó bizottság keretén belül - az elsődleges érintett felekkel (különösen azokkal az illetékes nemzeti hatóságokkal, amelyeket a tagállamok, az EKB, valamint az Europol jelöl ki) lefolytatja az euro védelmét célzó szükségletek értékelésével kapcsolatos valamennyi konzultációt, különösen a csereprogramok, a segítségnyújtás és a képzés tárgyában.

(8) A Közösség támogatja a nem tagországokkal való együttműködést az euro pénzhamisítás elleni védelme terén.

(9) A költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló, 1999. május 6-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött intézményközi megállapodás [1] 34. cikke szerinti pénzügyi referenciaösszeg a program teljes időtartamára bekerül ebbe a határozatba anélkül, hogy érintené a Szerződésben meghatározott költségvetési hatóság hatáskörét.

(10) Ez a határozat nem érinti az Európai Unióról szóló szerződés értelmében tehető, büntetőjogi jellegű programokra irányuló kezdeményezéseket,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A program létrehozása

(1) Ez a határozat egy olyan közösségi cselekvési programot hoz létre, amelynek célja a tagállamok által az euro pénzhamisítás elleni védelme érdekében megtett intézkedések és a létrehozott vagy létrehozandó programok támogatása és kiegészítése.

(2) Ez a cselekvési program a Periklész-program nevet viseli. ►M2 Ez a program 2002. január 1-jétől2013. december 31-ig működik. ◄

(3) A programot az 5-13. cikkekkel összhangban kell végrehajtani és ellenőrizni.

2. cikk

A program célkitűzései

(1) A közösségi cselekvési program - az e határozat 3. cikkében foglalt különféle intézkedéseken keresztül - az euro pénzhamisítás elleni

[1] HL C 172., 1999.6.18., 1. o.

▼B

védelmére törekszik. Figyelembe vesz transznacionális és multidiszciplináris szempontokat. Annak érdekében, hogy a legjobb gyakorlat figyelembevétele alapján egyenlő védelmet biztosítson, az egyes tagállamok eltérő hagyományainak tiszteletben tartása mellett, a program az intézkedések lényegi kérdéseinek egymáshoz közelítésének előmozdítására összpontosít.

(2) Feladatai közé különösen a következők tartoznak:

a) az új valuta közösségi szintű (úgy is, mint tartalékvaluta, és mint a nemzetközi műveletek lebonyolítására szolgáló valuta) jelentőségének tudatosítása az érintett munkatársakban;

b) a szervezetek és az érintett munkatársak közötti szorosabb együttműködés, a kölcsönös bizalom megteremtésének és a megfelelő ismereteknek, többek között a cselekvési módszerek és a nehézségek megismerésének elősegítése különféle alkalmas intézkedések támogatásával; ilyenek például a kiküldetések, a szakértői workshopok, illetve vendégelőadók részvétele a nemzeti képzésben, valamint a dolgozói csereprogramok;

c) az oktatók számára tartott magas szintű képzési tevékenységek közelítésének elősegítése olyan módon, amely összeegyeztethető a nemzeti operatív stratégiákkal;

d) az általános ismeretek kibővítése, különös tekintettel az érintett közösségi és nemzetközi jogi ismeretekre és eszközökre;

▼M1

e) az információk, a tapasztalatok és a bevált gyakorlat cseréjének részeként az elért eredmények közzétételére való törekvés.

▼B

3. cikk

Intézkedések

(1) A multidiszciplináris és transznacionális szemléletre támaszkodó képzés és az operatív támogatás tartalma a biztonsági szempontokon kívül kiterjed az információcserére, különösen a műszaki és stratégiai információk cseréjére, valamint a műszaki és tudományos háttérre is.

(2) A közösségi szintű információcsere kiépítése különösen az ellenőrzés és az elemzés módszertani kérdéseire terjed ki a következő kérdéskörök értékelése érdekében:

a) a pénzhamisítás gazdasági és pénzügyi hatásai;

b) adatbázisok működtetése;

c) számítógéppel támogatott felderítési eszközök használata;

d) vizsgálati és nyomozati módszerek;

e) tudományos segítségnyújtás (különös tekintettel a tudományos adatbázisokra és az új fejlesztések technológiai szempontú megfigyelésére/nyomon követésére);

f) korai előrejelzési rendszerek működtetése;

g) kapcsolódó témák, például a tájékoztatási kötelezettség területe;

h) a személyes adatok védelme;

i) az együttműködés különféle szempontjai;

j) az euro védelme az Európai Unión kívül;

k) kutatási tevékenységek;

l) konkrét operatív szakértelem nyújtása.

▼B

Az ilyen jellegű információcsere számos formában történhet, például workshopok keretében, találkozók és szemináriumok formájában, valamint céliránYos kiküldetési és dolgozói csereprogramok keretében.

(3) A műszaki, tudományos és operatív támogatás különösen a következőkre terjed ki:

a) minden olyan intézkedésre, amely közösségi szintű oktatási segédanyagot hoz létre (az EU-joganyag kézikönyve, tájékoztató közlönyök, gyakorlati kézikönyvek, szószedetek és lexikonok, adatbázisok, különösen a tudományos segítségnyújtás vagy a technológiafigyelés terén), illetve számítógépes alkalmazásokra (például szoftverek);

b) multidiszciplináris, illetve transznacionális tanulmányokra;

c) a közösségi szintű felderítő tevékenységet segítő műszaki segédeszközökre és módszerek kidolgozására; valamint

▼M1

d) a határokon átnyúló műveletek terén megvalósuló együttműködés számára, másodlagos alapon nyújtott pénzügyi támogatásra, amennyiben más európai intézmények és szervek hasonló támogatást nem biztosítanak.

▼B

4. cikk

A tevékenységek és a közreműködők célcsoportjai

(1) Az intézkedések célcsoportjai a következők:

a) a felderítést végző és pénzhamisítás ellen küzdő szervezetek munkatársai (különösen a rendőri erők és a pénzügyi igazgatás szervezetei a nemzeti szinten betöltött funkcióik függvényében);

b) a hírszerzés munkatársai;

c) a nemzeti központi bankok, pénzverdék és egyéb pénzügyi közvetítő szervezetek képviselői (elsősorban a pénzintézetek kötelezettségeit illetően);

d) a kereskedelmi bankok képviselői (elsősorban a pénzintézetek kötelezettségeit illetően);

e) bírók és ügyészek, és az erre a területre szakosodott ügyvédek;

f) bármely más érintett szakmai csoport (ilyenek például a kereskedelmi kamarák, iparkamarák, illetve olyan hasonló szervezetek, amelyeknek lehetőségük van kapcsolatot teremteni a kis- és középvállalkozásokkal, kereskedőkkel és fuvarozási vállalkozókkal).

(2) A Bizottság közreműködésén kívül a következő feleket kell felkérni arra, hogy felhasználva adott szakértelmüket működjenek közre a közösségi cselekvési program céljainak eléréséhez:

a) a nemzeti központi bankokat és az EKB-t, többek között a hamispénz-figyelő rendszert (CMS) illetően;

b) A nemzeti bankjegyszakértői központokat (NAC) és a nemzeti érmeszakértői központokat (CNAC);

c) az Európai Műszaki és Tudományos Központot (CTSE), valamint a nemzeti pénzverdéket;

d) az Europolt és az Interpolt;

e) a pénzhamisítás visszaszorításáról szóló, 1929. április 20-án Genfben aláírt nemzetközi egyezmény ([1]) 12. cikkében előírt nemzeti központi

([1]) A Nemzetek Szövetsége Szerződéseinek gyűjteménye, 2623. sorozatszám (1931), 372. o.

▼B

pénzhamisítás elleni szervezeteket, valamint a pénzhamisítással kapcsolatos megelőzési, felderítési és végrehajtási feladatokra szakosodott egyéb szervezeteket;

f) érintett szakmai szervezeteket, például a sokszorosító és hitelesítő technológiákkal foglalkozókat, a nyomdákat és vésnököket;

g) minden egyéb különleges szaktudással rendelkező szervezetet, ideértve - amennyiben az vonatkoztatható - a harmadik országokat és kiváltképpen a tagjelölt országokat.

5. cikk

Konzisztencia és kiegészítő jelleg

(1) A programot a Bizottság és a tagállamok szoros együttműködésben hajtják végre és koordinálják.

A koordináció során figyelembe kell venni a másutt hozott intézkedéseket, különösen az EKB és az Europol intézkedéseit.

(2) A Bizottság a hatékony és eredményes pénzgazdálkodást szem előtt tartva igyekszik biztosítani az euro pénzhamisítás elleni védelmét célzó közösségi cselekvési program, valamint az egyéb, már működő vagy jövőbeli programok és tevékenységek közötti összhangot és azok kiegészítő jellegét.

6. cikk

Bázisösszeg

▼M1

A közösségi cselekvési program végrehajtására a 2002. január 1. és 2005. december 31. közötti időszakra előirányzott pénzügyi referenciaösszeg 4 millió EUR.

A közösségi cselekvési program végrehajtására a 2006. január 1. és 2006. december 31. közötti időszakra előirányzott pénzügyi referenciaösszeg 1 millió EUR.

▼B

Az évenkénti előirányzatot a költségvetési hatóság a pénzügyi terv keretein belül hagyja jóvá.

▼M2

A közösségi cselekvési program végrehajtására a 2007. január 1-jétől2013. december 31-ig terjedő időszakra előirányzott pénzügyi referenciaösszeg 7 000 000 EUR.

▼B

7. cikk

Nemzetközi együttműködés

Figyelembe véve az euro-bankjegyek és -érmék forgalmazására tett intézkedéseket, az operatív követelményeket, valamint a veszélyek és kockázatok elemzésének értékelését, a programot meg kell nyitni a társult tagjelölt országok számára is, összhangban a velük kötött társulási megállapodások és a közösségi programokban való részvételről szóló kiegészítő jegyzőkönyveik feltételeivel.

Ezen túlmenően szükség esetén a programot harmadik országok számára is meg kell nyitni a velük kötendő megállapodásokkal és azok feltételeivel összhangban, amennyiben erre a célra rendelkezésre állnak a Közösség költségvetési előirányzatai.

▼B

8. cikk

A workshopokra, találkozókra és szemináriumokra vonatkozó pénzügyi rendelkezések

(1) A 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében meghatározott, a Bizottság által szervezett workshopok, találkozók és szemináriumok tekintetében:

a) a Közösség a következő költségeket viseli:

i. a résztvevő munkatársak másik tagállamban felmerülő úti- és szállásköltségeit, illetve a rendezvények szervezésével járó általános költségeket;

ii. a felhasznált oktatóanyag kiadásának és fordításának költségeit;

b) a következő költségeket a tagállamok viselik:

i. munkatársaik alap- és továbbképzéseivel, különösen a műszaki képzéssel kapcsolatos költségeket;

ii. a területükön közösségi pénzalapokból szervezett workshopokkal, találkozókkal és szemináriumokkal kapcsolatosan felmerülő bizonyos logisztikai költségeket (például a belföldi közlekedés, a helyiségbérlet, a tolmácsoláshoz szükséges eszközök).

(2) Amennyiben a 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében meghatározott workshopok, találkozók és szemináriumok szervezése egyéb partnerekkel, például az EKB-val, az Europollal vagy az Interpollal együtt történik, az ezzel járó kiadásokat a partnerek felosztják egymás között. A partnerek hozzájárulása lehet természetbeni hozzájárulás is, feltéve, hogy az, jelentős mértékű. Saját vendégelőadóik úti- és szállásköltségeit azonban mindenkor az egyes partnerek állják.

9. cikk

Munkavállalói csereprogramokra vonatkozó pénzügyi rendelkezések

(1) A 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében meghatározott kiküldetés vagy csere esetén a tagállamokból származó munkatársak részvételi költségeit a Közösség viseli, amennyiben az ilyen tevékenységek elősegítik a 2. cikkben megfogalmazott célkitűzések megvalósítását.

(2) Azonban a tagállamokból származó munkatársak olyan kiküldetésekben vagy cserékben való részvételének költségeit, amelyek nem szerepelnek a programban, a tagállamok viselik.

10. cikk

Támogatásra vonatkozó pénzügyi rendelkezések

(1) ►M1 A Közösség – kellően indokolt esetben – társfinanszírozás keretében a 3. cikkben említett operatív támogatás költségeinek legfeljebb 80 %-át viseli, különösen az alábbiakra vonatkozóan: ◄

a) az európai szintű tananyagok és számítástechnikai alkalmazások vagy műszaki eszközök tervezési és előállítási költségei;

b) az euro pénzhamisítás elleni védelmével kapcsolatos - például összehasonlító jogi - tanulmányok költségei.

Kivételes esetben, amennyiben bizottsági kezdeményezésről van szó, az ilyen operatív támogatási intézkedések 100 %-ban is finanszírozhatóak.

(2) Az oktatóanyagok, távközlési rendszerek és információcsere-rendszerek nem közösségi alkotórészeinek - nevezetesen az ilyen rendszerek részét képező nemzeti adatbázisok, a közösségi és a nem közösségi

▼B

alkotórészek közötti hálózati kapcsolatok, valamint az egyes tagállamok által a saját igazgatásukban lévő ilyen rendszerek teljes értékű működtetéséhez szükségesnek ítélt szoftverek és hardverek - költségeit, maguk a tagállamok állják.

11. cikk

Külső intézkedésekre vonatkozó pénzügyi rendelkezések

A 7. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban a harmadik országok tisztviselőinek a workshopokon, találkozókon és szemináriumokon történő, az e rendelet 8. cikkében említett részvételével kapcsolatos költségek viselésén felül, a Közösség társfinanszírozás keretében a nem tagországok területén rendezett oktatási és operatív támogatási intézkedések költségeinek legfeljebb ►M1 80 % ◄-át viseli.

12. cikk

A projektek előterjesztése és kiválasztása

(1) A program keretében zajló projektek származhatnak a tagállamok illetékes hatóságaitól vagy a Bizottságtól.

▼M1

A tagállamok évente legfeljebb egy, kivételes esetben két projektet terjeszthetnek elő a 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett workshopokat, találkozókat és szemináriumokat illetően. Előterjeszthetők kihelyezésekkel, csereprogramokkal és támogatással kapcsolatos projektek is.

Abban az esetben, ha egy tagállam több mint egy javaslatot terjeszt elő, a koordináció az 1338/2001/EK rendelet 2. cikke b) pontjának negyedik francia bekezdésében meghatározott, hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság feladata.

▼B

(2) A Bizottság a tagállamok által előterjesztett projektek és a saját maga által kezdeményezett projektek közül a következő kritériumok alapján választ:

a) megfelel-e a projekt a program 2. cikkben említett célkitűzéseinek;

b) európai szintű-e a projekt, különös tekintettel az EKB-vel és az Europollal való együttműködésre;

c) kiegészíti-e a korábbi, folyamatban lévő vagy jövőbeli projekteket;

d) mennyire képesek a szervezők megvalósítani a projektet;

▼M1

e) a projekt minősége a koncepciót, a szervezést, a bemutatást, a célkitűzéseket és a költséghatékonysági arányt tekintve;

▼B

f) a kért támogatás összege és összemérhetősége a várható eredményekkel;

g) a remélt eredmények hatása a program célkitűzéseinek elérésére;

▼M1

h) a pénzhamisítás elleni küzdelem terén az uniós fellépés részeként végzett vagy tervbe vett munkával való összeegyeztethetőség.

▼B

A fenti célkitűzéseknek leginkább megfelelő projektek kerülnek kiválasztásra.

(3) A Bizottság a tagállamokkal együtt felel a program irányításáért és végrehajtásáért.

▼B

13. cikk

Nyomon követés és értékelés

(1) Minden egyes kiválasztott projekt kedvezményezettjei éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak.

(2) A projektek befejezésekor a Bizottság értékeli a végrehajtás módját és a projekt hatását annak érdekében, hogy felmérje az induláskor kitűzött célok megvalósításának sikerességét.

(3) A Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak megküldi a következőket:

a) ►M2 2013. június 30-ig ◄-ig egy, a programvezetőtől független jelentést, amelyben értékeli a program helytállóságát, hatékonyságát és eredményességét, valamint egy közleményt arról, hogy szükséges-e az adott program folytatása és átdolgozása, csatolva az erre vonatkozó javaslatot;

▼M2

b) a program eredeti és meghosszabbított időtartamának lezárultakor, de legkésőbb 2006. június 30-ig, illetve 2014. június 30-ig, egy részletes jelentést a program végrehajtásáról és eredményeiről, különös tekintettel a közösségi pénzügyi támogatás révén jelentkező hozzáadott értékekre.

▼B

14. cikk

Alkalmazhatóság

Ezt a határozatot azokban a tagállamokban kell alkalmazni, amelyek elfogadták ez eurót közös valutaként.

15. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a határozatot 2002. január 1-jétől kell alkalmazni.